

**‘Onze vrienden
begrijpen
het niet.’**

'Van een oud vrouwtje geweest, altijd binnen gestaan.' Iedereen kent de handelarenclichés waarmee auto's aan de man worden gebracht. Bij de Ford Fiesta van Sem Wijnhoven en Loes van den Heuvel klopt het echt, maar nu leidt de auto een heel wat avontuurlijker bestaan.

Tekst: Perry Sniijders - Fotografie: Sem Wijnhoven

Toen Ford in 1989 met een splinternieuwe Fiesta kwam, was die auto bepaald niet revolutionair te noemen. Het uiterlijk was een soort kruising tussen de oude Fiesta en de Peugeot 205 (die toen al zes jaar op de markt was), terwijl de techniek ook niet bepaald vernieuwend was. Autovisie beperkte zich dan ook tot afgemeten oordelen. "Aan de handgeschakelde versnellingsbak is nauwelijks iets gewijzigd," merkte het blad op, met de kanttekening dat 'hier en daar een haakje' te voelen was. "Het zitcomfort is redelijk," werd eraan toegevoegd. Ook over het uiterlijk werd wat opgemerkt: "Er is reeds het nodige commentaar geleverd op de carrosserie van de nieuwe Fiesta. Hij zou hierop lijken, daarvan zijn afgekeken of een kopie van een ander zijn. Niemand heeft echter gezegd dat het een lelijke auto is." Het was, kortom, allemaal wat zuinigjes. "Een aardig uiterlijk, goede techniek en wat meer ruimte dan tot nog toe." De derde Ford Fiesta liep bepaald niet voorop in zijn klasse, maar toch was het een stap vooruit in vergelijking met de voorgaande generatie. De tweede generatie was namelijk nauwelijks meer dan een uitgebreide facelift van de eerste generatie, die in 1976 op de markt was gekomen. In de jaren zestig had Ford besloten dat het niet met de Mini wilde concurreren, maar begin jaren zeventig was de situatie anders. Er was een oliecrisis en Fiat en Renault hadden succes met de 127 en de 5. Andere tijden, andere beslissingen: nu wilde Ford wél een klein model. Project Bobcat werd gestart. Die eerste generatie van de Fiesta had overigens een heel minimaal Nederlands tintje: het design kwam van Tom Tjaarda, een in Detroit geboren zoon van een Nederlandse immigrant. Vader Joop Tjaarda had al auto's ontworpen voor Ford, zoon Tom werkte lange tijd voor Ghia (en overigens ook voor Fiat, Italdesign en Pininfarina).

ABSOLUTE BASIS

Een lange inleiding op de Ford Fiesta op deze pagina's, die in de eerste week van 1988 op kenteken werd gezet. Het model liep op zijn laatste benen, maar dat weerhield Ford er niet van om de auto uitgebreid te bejubelen in de brochure. "Alles wat u van een auto kunt verlangen," juichte de folder. "In de moderne tijd is een auto meer dan een transportmiddel; hij is een uiting van uw levensstijl. Hij moet bij uw persoon, uw activiteiten en uw leefwijze passen, maar ook in uw garage en uw budget." Verderop werd nog gemeld dat de auto 'voor shoppers, surfers en gezinnen' was bedoeld. Wat dit alles zegt over de eerste eigenaar van de auto weten we niet precies. "Hij was van een oude dame die er niet meer in reed," vertelt de huidige eigenaar, Sem Wijnhoven. "Ze had zelf geen rijbewijs en

haar man was overleden. Er was nog niet mee geadverteerd, we kwamen er via-via terecht. De teller stond op vijftigduizend kilometer, we moesten er vierhonderd euro voor betalen. Mijn vader kocht hem toen voor mijn zus en mij, maar uiteindelijk is 'ie bij mij terechtgekomen. Later kwam ik die mevrouw nog een keer tegen. Ik herkende haar niet gelijk, mijn vader had de auto immers van haar gekocht, maar ze was bijna ontroerd toen ze zag dat de auto er nog zo goed bij stond." Wat wel bekend is over de eer-

ste eigenaren, is dat ze weinig om luxe gaven. Ze kozen niet voor de basismotorisering, maar wel voor het soberste uitrustingsniveau in de unikleur *Diamond White*. De basismotor was een 1,0 liter viercilinder, maar dit exemplaar is een 1.1 C. De 1,1 liter had niet alleen tien procent meer motorinhoud, maar ook zo'n tien procent meer vermogen: 50 pk in plaats van de 45 pk die de basismotor levert. De standaarduitrusting die Ford bij deze versie noemenswaardig vond? Halogeen koplampen, een gelaagde voorruit,

achterruitverwarming, een afsluitbare tankdop, twee achteruitrijlampen, schijfremmen vóór en rembekrachtiging — de absolute basis dus. Getint glas, een radio/cassettespeler of licht-metalen wielen? Daar begon Ford niet aan bij deze versie.

EERSTE DATE

Ondanks de bescheiden motorisering en sobere uitrusting is eigenaar Sem Wijnhoven (26) van de Fiesta gaan houden, en hij is niet de enige.

Ook zijn vriendin Loes van den Heuvel (24) is inmiddels verknocht aan de 33-jarige Ford. “Toen we onze eerste date hadden, haalde ik haar op met de Fiesta,” vertelt Sem. “Ik had al een beetje gewaarschuwd dat ik niet in stijl zou komen, of juist wel, maar ze kon er wel om lachen.” De Fiesta was er dus eerder dan Loes, maar toch was het niet zijn eerste auto. “Dat was een Seat Ibiza van de tweede generatie. Daarna heb ik nog een Golf 2 gehad, en toen kwam de Fiesta. Hij zag er echt helemaal top uit toen we

hem kregen. De kilometerstand was laag en hij had altijd binnen gestaan. Toch was Loes in het begin wat sceptisch om ermee op vakantie te gaan, onze eerste vakantie samen gingen we met de Golf van haar ouders. Het jaar erop dachten we: we proberen het gewoon.” Inmiddels was Loes overstag gegaan. “Als iedereen zegt dat het niet lukt, krijg je ook een beetje zin om het juist wel te doen. Het ergste wat je kan gebeuren is dat je de Wegenwacht een keer moet bellen. Het eerste buitenlandse tripje was naar de Vogezen,

de keer erop naar Noorwegen.”

VAKANTIEGEVOEL

Die keer beviel zo goed, dat de Fiesta inmiddels is gepromoveerd tot vaste vakantieauto. “Mijn zus reed er niet mee, dus de Fiesta was een tijdje mijn dagelijkse auto. Maar na mijn studie kreeg ik een baan en een auto van de zaak, terwijl Loes ook haar eigen auto heeft. Voor de vakanties gebruiken we die niet. Mijn dagelijkse auto is een nieuwe Kia, Loes heeft een Polo, maar de Fiesta kunnen ze tenminste overal maken. Bovendien heb ik met de Fiesta al het vakantiegevoel als ik de straat uit rijd. Je rijdt weg, je zet een muziekje aan en je bent op vakantie. Dat vind ik echt heerlijk.” Loes vult aan: “Toen ik Sem nog niet zo lang kende, dacht ik dat we stil zouden komen te staan met zo’n oud ding. Later merkte ik dat hij heel betrouwbaar was. Eigenlijk heb ik vaker problemen gehad met mijn dagelijkse Polo dan met de Fiesta. En bij

de Fiesta zie je gelijk wat er kapot is, terwijl we allebei niet technisch zijn. Deze hoeft nooit aan de computer. Dat is fijn als je naar een land als Albanië gaat, want daar heb je niet overal een garage bij de hand waar ze een moderne auto aan kunnen sluiten op een computer. Daarom is het misschien wel beter om met de Fiesta te gaan, maar in ieder geval leuker.”

STOMVERBAASD

Albanië is geen willekeurig voorbeeld, want daar is de Fiesta ook geweest. “Die reis vond ik zelf het meest bijzonder,” vertelt Sem, “al is de natuurlijk in Noorwegen ook ongelooflijk. Maar in Albanië ben je echt totaal ergens anders, echt een stap terug in de tijd. De wegen zijn in een groot deel van het land zo slecht dat het echt nog een avontuur is om er te rijden. Daar heb je gaten in de weg waar je je auto compleet de vernieling in kunt helpen als je te hard rijdt. Eromheen rijden gaat meestal ook niet, want dan stuur je meestal zo het volgende gat in. In Tirana, de hoofdstad, zijn de wegen een heel stuk beter, maar daar is het verkeer één grote chaos, je kunt je echt niet voorstellen hoe het daar gaat. Loes reed daar liever niet, maar ik vind het geweldig om daar met mijn eigen auto tussendoor te rijden. Ik zie het ook wel een beetje als een sport: steeds weer wat verder met de Fiesta.” De Fiesta zelf is in Albanië ook een bezienswaardigheid, vertelt Loes. “Het is al niet echt een vakantieland, maar zeker niet met zo’n auto — de mensen waren allemaal stomverbaasd dat we met zo’n auto daarheen waren gekomen. In Albanië zelf kwamen we geen Nederlanders tegen, maar onderweg wel. Die waren allemaal verbaasd dat we zo ver weg waren met een Fiesta. Vroeger waren er natuur-

lijk heel veel van, maar je ziet ze nu bijna nooit meer. Misschien wel daarom willen mensen overal waar we komen foto's maken, van de auto, maar ook van ons met de auto. Ik snap het wel, een Fiesta met een daktent zie je ook niet dagelijks natuurlijk.”

NIET INGESTORT

De daktent is misschien wel het opvallendste accessoire van de Fiesta, ook al omdat een Fiesta niet de meest voor de hand liggende auto is voor een daktent. “Volgens de verkoper van de daktent kon het wel,” vertelt Sem. “Rijdend mag er een gewicht op van in de zeventig kilogram, maar stilstaand kan er wel het driedubbele op. En dat het kan is ook wel bewezen, de auto is immers niet ingestort.” Toch gaat het tentje dat de twee gebruikten voordat ze een daktent hadden ook nog altijd mee. “In landen als Noorwegen mag je wildkamperen, dan kun je je tentje neerzetten op de prachtigste plekken in de natuur. Dat gaat natuurlijk niet met een auto met een daktent erop. Die daktent hebben we vooral omdat we niet altijd op de grond wilden slapen. Dat is onze vorm van luxe, dat je niet op de grond hoeft te slapen. We kunnen verder niet zoveel meenemen, maar dat is ook

wel overzichtelijk: een stapel kleren en een tandenborstel, dat is onze vakantiebagage. Je moet alleen geen haast hebben, zeker in de bergen niet. Daar rijdt de file meestal achter ons.”

STUURSTANG

Dat Sem en Loes erg enthousiast zijn over de Fiesta, betekent niet dat hij helemaal probleemloos is. “We brengen de Ford altijd naar een monteur die zelf ook een liefhebber is van klassiekers en youngtimers,” vertelt Loes. “Die is altijd heel gemotiveerd om hem te maken, ook als het eens lastig is om aan de onderdelen te komen.” Dat is soms het geval, zoals vorig jaar. Sem: “De meeste onderdelen zijn goed verkrijgbaar, maar vorig jaar hadden we een stuurstang nodig. Die heeft hij uiteindelijk zelf gemaakt.” Onderweg gaat er zelden of nooit iets kapot aan de Fiesta. “In Noorwegen hadden we een keer een probleem,” vertelt Sem. “Ik weet al niet eens meer precies wat ermee was, er was een koolstofborsteltje afgebroken of zoiets. De auto viel de hele tijd uit. Achteraf was het een kleinigheid, maar we waren er maanden mee zoet om dat te vinden.” Loes: “In Oslo hebben we toen een paar keer moeten duwen, maar dat was eigenlijk de enige keer dat we echt

BLOEMBAK

Wat er gebeurt als de Fiesta echt te oud of te gammel zou worden om ermee te reizen? “Dat weten we nog niet zo goed,” vertelt Loes. “Als hij morgen instort, moeten we eerst een begrafenis houden voor die auto, daarna kunnen we pas verder denken. Ik denk dat we hem altijd in ere zullen houden. Als hij niet meer zou rijden, kunnen we er misschien een bloembak of een barbecue van maken. En de vakanties? Dat worden dan echt geen vliegvakanties naar comfortabele hotels. Ik denk dat we dan sowieso een andere auto zouden kopen voor de vakanties, waarschijnlijk weer iets

pech hadden met de Ford. Al zijn we er wel mee thuisgekomen toen.” Aan een ander probleem kon de Fiesta zelf weinig doen, zegt Sem. “In Noorwegen hadden we de auto een keer afgesloten terwijl de sleutel nog in het contact zat. Een afstandsbediening is er natuurlijk niet, centrale vergrendeling ook niet. Loes stapte uit aan de passagierskant, maar ze zag dat de deur aan mijn kant nog niet op slot was. Die deed ze keurig op slot, alleen konden we er toen niet meer in. En zoals het dan altijd gaat: we stonden in een piepklein dorpje, net voordat we de ferry moesten pakken. Het hele dorp liep uit om te kijken of ze wat konden doen. Uiteindelijk kwam een bedrijf de auto openbreken, maar dat ging ook maar nét goed. Bij de eerste poging brak de deurgreep af, dus toen was er nog maar één kans over. Gelukkig ging dat wel goed. Achteraf kun je daar wel om lachen natuurlijk.”

GOUD EN MARMER

Ondanks die kleine probleempjes peinden ze er niet over de auto weg te doen, al kwam dat tijdens de trip naar Albanië wel aan de orde, aldus Sem. “In Albanië kwamen we eens iemand tegen die de auto koste wat het kost wilde kopen. Het maakte niet uit wat het hem zou kosten, we konden ook alles gratis krijgen: de overnachting, het eten. Het was ook op een heel merkwaardige plek, want in Albanië vind je weinig luxe, behalve in dat hotel. Overall waar je keek zag je goud en marmer, maar gek genoeg was het helemaal leeg. We waren de enige gasten. We begonnen ons al wat zorgen te maken, omdat je ook wel leest dat er in Albanië veel auto's gestolen worden. Ik haalde echt opgelucht adem toen hij er de volgende dag nog stond.” De auto daadwerkelijk verkopen? Dat kwam geen moment in ze op. “Ik weet eigenlijk niet eens precies hoe lang we hem nu hebben. Vijf jaar, zeven jaar? Hij is in die jaren wel wat achteruitgegaan door de trips die we ermee maken, maar we doen ons best om de auto zo goed mogelijk te houden en te onderhouden. Door de jaren heen ben ik het ook echt een leuke auto gaan vinden. Lekker compact, hij ziet er goed uit, lekker oud — ik houd er wel van.”

ouds. Het kamperen zal er altijd in blijven zitten, ook als de Fiesta er ooit niet meer is. Maar voordat het zover is, moeten we er eerst nog heel veel reizen mee maken. We willen er nog mee naar Marokko, maar ook nog naar Moskou en IJsland. We hebben het er zelfs over gehad om ermee naar het Midden-Oosten te gaan, maar vanwege corona kon dat niet." Een eventuele opvolger van de Fiesta hoeft niet per se zo compact te zijn als de Fiesta, legt Sem uit. "Onze droom is om een lange reis te maken, dan denk ik toch eerder aan een overland-voertuig dan aan de Ford.

Een Range Rover of Land Cruiser bijvoorbeeld. Maar dat is in de toekomst, dat zien we dan wel weer." Loes roept hem tot de orde. "We moeten niet gaan doen of we eigenlijk iets anders willen dan de Fiesta, want dat is niet zo. Onze vrienden snappen nu al niet wat we in die Ford zien, terwijl ik de vakanties met de Ford fantastisch vindt. Je komt overal en de primaire dingen heb je. We gaan er echt wel voor zorgen dat de Ford ook dit jaar niet stilstaat. Ik vind het echt leuk dat we heel compact op vakantie kunnen en dat we met weinig heel veel kunnen doen, dat we aan ieder-

een laten zien dat je met zo'n auto ook heel ver kunt komen. Onze vrienden begrijpen daar niets van, maar wij houden van de Fiesta. Als ik hem zie, komen gelijk de herinneringen boven aan al die reisjes die we ermee maakten. Vergelijk het maar met een fotoalbum. Daarnaast krijg je met zo'n auto veel leuke reacties; mensen die toeteren, zwaaien, duimpjes omhoog steken. Je gelooft het pas als je het zelf hebt meegemaakt, maar de reacties op onze Fiesta met een daktent zijn heel erg leuk. Onze vrienden mogen er best om lachen, maar de Fiesta is echt een beetje onze trots." 🏠

